

[Margrete Auken]

kaldte det, der skete på Tremileøen, for en hændelse. Oppe hos os hedder det okkergener. Vi kan lige så godt sige med det samme, at den her er altså gal, det er jo en gift, og det er en af de store skandaler inden for dansk miljølovgivning, som vi her får i synet én gang til.

I SF var vi i sin tid heldige nok til at opdage, hvad denne sag handlede om, og få stemt imod den, så vi i hvert fald ikke står og er helt så røde eller okkerfarvede, som en række andre er.

Med hensyn til selve det forslag, som ligger her, er der, så vidt jeg kan se, ikke nogen forklaring på, hvorfor revisionen skal udsættes. Hvorfor var det ikke klaret i den første lov? Det tyder på, at den første lov ikke har været god nok. Det er jo en teknisk fejl, at man ikke sikrer sig, at den løber længe nok til, at den periode kan afsluttes.

Jeg vil alligevel sige, at jeg er bedøvende ligeglad med, om man gør det ene eller det andet; i begge tilfælde er det en skandale. Men jeg vil hilse det velkomment, at vi får lejlighed til, inden redegørelsen kommer, at få den på bordet og få stillet nogle spørgsmål til den. Hvem tjener f.eks. penge på det her? Det er jeg meget spændt på at få den økonomiske beregning på. Jeg kan sige til ministeren allerede nu, at det vil vi altså følge med meget stor opmærksomhed. I sin tid, da vi så okkerudvalgets beregninger, var det helt entydigt, at landbruget tjente i hvert fald næsten ingen penge på det. Det skulle have finansiering i både den ene og den anden ende af det, for at det overhovedet skulle give noget som helst. Nu er landbruget selvfølgelig vant til at høre hjemme under den offentlige sektor, så det kan selvfølgelig ikke overraske én, men på den anden side er det alligevel forbløffende, at der skulle så meget i gang for noget, der gav så lidt. Hvem er det så, der tjener på det? Ja, det er jo – »hvad indad – udad skal opad – nedad og altid på plads« – Det danske Hedeselskab, som, så vidt jeg ved, både dræner og får tilskud til det og bekæmper okker og får tilskud til det og vel også sidder og bedømmer foretagendet og sikkert også får tilskud til det. De har været de smarte. Vi bliver nødt til at se på, hvordan det regnskab ser ud, når vi får det foran os og får gjort op, om det virkelig ikke bare er en miljømæssig, men også en økonomisk skandale.

Noget andet, jeg også er meget spændt på at få svar på, er den sag, vi havde fremme, da lovforslaget blev behandlet, og hvor det blev klart, at de mennesker, der blev udsat for forgiftningen, var fuldstændig retsløse efter den vedtagelse, folketinget lavede med dræningstilladelse i okkerbelastede områder. Den stakkels dambruger, som var den første, der rejste sagen, og som vistnok havde miljøstyrelsen – det var dengang, da der var noget ved miljøstyrelsen – i ryggen, troede, at han havde retten på sin side, fordi der var tale om en gift, som dræbte alle hans ørreder. Han troede, han havde en chance. Derefter vedtager folketinget efter adskillige år, at landmanden ikke kan gøre for, hvis han udleder okker, fordi han dræner et sted, hvor der er okker. På det tidspunkt fik jeg at vide, at manden var henvist til civilt søgsmål, og at det nok skulle gå godt. Dengang kunne vi ikke få svar på, hvordan det gik. Jeg er spændt på, hvordan det er gået ham. Jeg spåede dengang, at det ville gå ham ilde. For det første skulle han selv ud og sige, hvis drænrør det var, der kom okker ud af, når det var et civilt søgsmål. Det er i sig selv ikke særlig nemt, selv om han i dette tilfælde nok vidste det. Derudover skulle han forklare retten, at han var blevet udsat for gift, efter at folketinget med stort flertal havde vedtaget, at selv om fiskene døde af det, så var det ikke gift i miljølovens forstand. Jeg går ud fra, at sagen er afsluttet. Jeg glæder mig meget til, at vi kan få den forelagt og forklaret i folketingets miljødvalg.

Lad mig benytte denne lejlighed til i hvert fald på det punkt at sige tak for, at vi ser loven igen, så vi måske kan få råbt op og få lavet hele dette vanvittige foretagende om. Hedeselskabet skal såmænd nok klare sig. Jeg hører, at det er i gang med at dræne Nil-deltaet.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

På fru Lone Dybkjærs vegne skal jeg oplyse, at det radikale venstre gerne vil anbefale en forlængelse af denne lov. Vi mener, det er meget vigtigt at få konstateret, hvilke arealer der er årsag til forureningen, hvordan man bedst bekæmper denne forurening, og hvilke grænser der i denne forbindelse er de rigtige.

Men når det er sagt, vil vi også gerne pointere, at det må være en forudsætning for